

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0219/2012

27. 6. 2012

ZPRÁVA

o vývoji makroregionálních strategií EU: stávající praxi a výhledu do budoucna, zejména ve Středomoří
(2011/2179(INI))

Výbor pro regionální rozvoj

Zpravodaj: François Alfonsi

OBSAH

	strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	12
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	16
STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ	19
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	23

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o vývoji makroregionálních strategií EU: stávající praxi a výhledu do budoucna, zejména ve Středomoří (2011/2179(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na operační program MED 2007-2013 schválený Komisí v prosinci 2007,
- s ohledem na program ENSP týkající se přeshraniční spolupráce „Středomořská mořská pánve“ 2007-2013 schválený Komisí dne 14. srpna 2008,
- s ohledem na strategický plán Arco Latino 2010-2015 „Strukturované a inovační Středomoří“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2010 o strategii Evropské unie pro region Baltského moře a roli makroregionů v budoucí politice soudržnosti¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. září 2010 k evropské strategii pro hospodářský a sociální rozvoj horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí²,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. listopadu 2010 nazvané „Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti“ (COM(2010)0642),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 o strategii Evropské unie pro Podunají (COM(2010)0715) a na orientační akční plán, který strategii doprovází (SEC(2009)0712/2).
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. února 2011 o strategii Unie pro Podunají³,
- s ohledem na zprávu ARLEM ze dne 29. ledna 2011 o územním rozměru Unie pro Středomoří – doporučení pro budoucnost,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. dubna 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství – jižním rozměru⁴,
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 22. června 2011 o provádění strategie Evropské unie pro region Baltského moře (COM(2011)0381),
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 o cíli 3: výzva k územní spolupráci:

---

¹ Úř. věst. C 351E, 2.12.2011, s. 1.

² Přijaté texty, P7_TA(2010)0341.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0065.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2011)0154.

budoucí program přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce¹,

- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 23. a 24. června 2011, kterými se schvaluje evropská strategie pro oblast Podunají a v nichž se vyzývají členské státy, aby ve spolupráci s Komisí pokračovaly v práci na případných budoucích makroregionálních strategiích, zejména co se týče jadranské a jónské oblasti,
  - s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. října 2011 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (COM(2011)0611),
  - s ohledem na stanovisko z vlastní iniciativy „Územní spolupráce ve Středomoří prostřednictvím jadransko-jónského makroregionu“ přijaté jednohlasně na plenárním zasedání Výboru regionů dne 11. října 2011,
  - s ohledem na závěrečné prohlášení předsednictví interinstitucionálního fóra v Catanii ze dne 10. prosince 2011 k problematice „Staří a noví aktéři ve Středomoří, které se mění: úloha národů, regionů a místních subjektů, vlád a nadnárodních institucí v integrované strategii pro sdílený rozvoj“,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2011 o přezkumu evropské politiky sousedství²,
  - s ohledem na své prohlášení ze dne 19. ledna 2012 o zřízení paktu ostrovů jakožto oficiální evropské iniciativy³ při uplatnění článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie,
  - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 23. března 2012 o strategii Evropské unie pro region Baltského moře (COM(2012)0128),
  - s ohledem na Bělehradskou deklaraci schválenou na 14. zasedání Jaderské a jónské rady dne 30. dubna 2012,
  - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Rozvoj námořní strategie pro oblast Atlantského oceánu“ (COM(2009)0782),
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a na stanoviska Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0219/2012),
- A. vzhledem k tomu, že v roce 2009 byla přijata makroregionální strategie pro Baltské moře a vzhledem k tomu, že Komise (ve své zprávě ze dne 22. června 2011 – COM(2011)0381) zdůraznila „hodnotu [tohoto] nového způsobu spolupráce“;

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2011)0285.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0576.

³ Přijaté texty, P7_TA(2012)0016.

- B. vzhledem k tomu, že dne 13. dubna 2011¹ vyzvala Rada Komisi, aby „hrála vedoucí úlohu ve strategické koordinaci makroregionální strategie pro Dunaj;
- C. vzhledem k tomu, že cílem této makroregionální strategie je otevřít nový prostor pro politiku soudržnosti v Evropě, jejímž cílem je rozvoj na územním základě;
- D. vzhledem k tomu, že rozpočtová položka „technická pomoc pro strategii Evropské unie pro oblast Baltského moře“, která byla vytvořena z podnětu Parlamentu při přijímání rozpočtu Evropské unie na rok 2011, prokázala hodnotu takto vyčleněných prostředků pro úspěšný rozvoj makroregionální strategie;
- E. vzhledem k tomu, že Komise navrhuje, aby nadnárodní část politiky územní spolupráce byla posílena s cílem podpořit nové makroregionální politiky²,
- F. vzhledem k tomu, že řada makroregionálních projektů značně pokročila a že Komise musí ve své úloze koordinátora napomáhat nastolení trvale udržitelné správy a definovat obecná kritéria a měřitelné ukazatele, aby bylo možno hodnotit jejich význam,
- G. vzhledem ke geopolitické úloze Středomoří v evropské historii,
- H. vzhledem k tomu, že tzv. Arabské jaro vyzdvihlo strategický potenciál geografických, politických a hospodářských svazků mezi oběma břehy Středozevního moře;
- I. vzhledem k úspěchu spolupráce v rámci Barcelonského procesu a Unie pro Středomoří a iniciativám vícestranné a dvoustranné spolupráce přijatým v rámci nástrojů a programů EU, jako jsou MED a ENPI v kontextu evropské politiky sousedství;
- J. vzhledem k současnému vývoji Unie pro oblast Středomoří a vzhledem k tomu, že její potenciál coby katalyzátoru pro tento regionu i nadále poroste;
- K. vzhledem k tomu, že makroregionální přístup by umožnil definovat celkový projekt v této oblasti, jež je životně důležitá pro budoucnost Unie, aby tak mohla překonat stávající krizi a odpovědět na očekávání všech svých sousedů, zejména na očekávání národů na jižním pobřeží;
- L. vzhledem k tomu, že středomořský prostor je soudržný celek, který tvoří jedinou kulturní a environmentální oblast a vzájemně sdílí řadu společných charakteristických a prioritních rysů „středomořského podnebí“: stejnou zemědělskou produkci, bohaté zdroje obnovitelné energie, zejména solární energie, významný cestovní ruch, stejná rizika tváří v tvář přírodním katastrofám (požáry, záplavy, zemětřesení, nedostatečné zdroje vody) a stejná rizika, která s sebou nesou lidské činnosti, zejména znečištění moře;
- M. vzhledem k tomu, že Středomoří je velmi rozsáhlá oblast, která se rozkládá od východu k západu na téměř 4 000 km zahrnujících mnoho ostrovních oblastí a území, která mají pozemní a námořní hranice se severní Afrikou, a v níž je vhodné podporovat širokou síť námořních tras, které umožňují rozvoj obchodu a zároveň snižují dopad CO₂;

---

¹ Dokument 8743/1/11 REV 1.

² (COM(2010)0642.

- N. vzhledem k tomu, že navzdory článku 174 SFEU evropské orgány dosud nepřijaly trvalou strategii, která by brala v úvahu specifické potřeby ostrovů a vzhledem k tomu, že úplnou přístupnost ostrovních regionů ve Středomoří a jejich lepší integraci do jednotného evropského trhu lze zajistit pouze přidělením dodatečných finančních prostředků a přijetím integrovaného přístupu k problematice ostrovů, a zároveň uznáváje strukturální znevýhodnění, kterým čelí obyvatelstvo ostrovů v oblasti dopravy a energetiky;
- O. vzhledem k návrhu na rozvoj projektu makroregionální jadransko-jónské strategie, která patří mezi dlouhodobé formy spolupráce a solidarity na soudržném území v okolí Jaderského a Jónského moře a která je podporována osmi zeměmi Jadransko-jónské iniciativy, jak opakovaně prokázala prohlášení osmi ministrů zahraničí, kteří se k iniciativě připojili, v Anconě (2010), Bruselu (2011) a Bělehradě (2012);
- P. vzhledem k vzájemným jednáním, která se vedou v rámci přípravy této zprávy v mnoha dotčených regionech, v Unii pro Středomoří a v různých organizacích zapojených do politiky územní spolupráce Evropské unie,

Obecně k makroregionálním strategiím

1. schvaluje makroregionální přístup politik územní spolupráce mezi územními oblastmi patřícími do jedné spádové oblasti: do stejné mořské oblasti, horského masivu, povodí; je přesvědčen, že makroregionální strategie díky přístupu zdola nahoru a díky rozšiřování spolupráce na stále více oblastí prostřednictvím lepšího využívání dostupných zdrojů otevřely novou kapitolu evropské územní spolupráce; doporučuje, aby byla makroregionální strategiím v rámci Evropské územní spolupráce, která by měla být od roku 2013 posílena, věnována větší pozornost, a to s ohledem na jejich zřejmou evropskou přidanou hodnotu;
2. domnívá se, že takový přístup k územní spolupráci je užitečný zejména v případě, kdy toto území bylo historicky rozděleno hranicemi, a může podpořit další integraci členských států a jejich regionů;
3. má za to, že projekty územní spolupráce a nástroj ESÚS by měly větší přidanou hodnotu při celkovém pohledu, který přináší makroregionální strategie, a že by tak byla posílena součinnost s hlavními strategiemi Společenství, jako jsou transevropské dopravní sítě nebo integrovaná námořní politika; domnívá se, že by tak bylo usnadněno i zapojení dalších nástrojů evropské politiky, například nástrojů, které navrhuje EIB; domnívá se, že tyto kroky zlepšují koordinaci mezi politikami EU na nadnárodní a meziregionální úrovni;
4. doporučuje, aby se makroregionální strategie opíraly o víceúrovňovou správu a zajišťovaly zapojení místní a regionální úrovně a co největšího počtu partnerů a zúčastněných stran, jako jsou zástupci občanské společnosti, vysoké školy a výzkumná střediska, jak do procesu příprav, tak provádění makroregionálních strategií, aby se zvýšila jejich odpovědnost na místní a regionální úrovni;
5. zdůrazňuje, že makroregiony představují příhodný rámec pro zapojení územních politických aktérů i nevládních aktérů, protože rozvíjejí účinné koordinační systémy, které upřednostňují přístupy zdola nahoru s cílem zajistit skutečnou účast občanské

společnosti na přijímání politických rozhodnutí, propojit stávající iniciativy a tím umožnit optimalizaci zdrojů a sdružení zúčastněných stran;

6. domnívá se, že makroregionální strategie může udávat směr politice sousedství nebo předvstupní politice Unie k jejich větší účinnosti;

K probíhajícím makroregionálním strategiím

7. je potěšen, že makroregionální strategie pro Baltské moře prokázala svou schopnost přinášet důležitou evropskou přidanou hodnotu; tato strategie stanovila akční program s jasně definovanými prioritami a byla schválena Radou, podporována Komisí a sdílána řadou celostátních, regionálních nebo místních dotčených partnerů;
8. požaduje, aby tato strategie byla předmětem úplného hodnocení na základě objektivních kritérií a měřitelných ukazatelů pro každou z prioritních oblastí;
9. aby byl zajištěn plný úspěch této strategie, považuje za nezbytné dlouhodobě podporovat strukturu její správy pomocí jejího rozšíření, tak aby zahrnovala místní a regionální orgány, a tím, že bude začleněna do budoucího programového období na léta 2014-2020;
10. žádá Komisi a Radu, aby plně podporovaly postup použitý pro Podunají, který se rovněž musí stát předmětem hodnocení a pravidelného sledování;

K budoucím makroregionálním strategiím

11. navrhuje Komisi, aby u budoucích makroregionálních strategií koordinovala proces reflexe a vzájemných jednání; domnívá se, že je třeba stanovit oblasti prioritní z hlediska nedostatečné spolupráce nebo potřeby posílení stávající spolupráce mezi evropskými oblastmi, které spadají do různých členských států, avšak patří do stejné spádové oblasti; domnívá se, že výsledkem těchto jednání musí být „předběžná mapa evropských makroregionů“ koordinovaná převážně dotčenými členskými státy a regiony, která bude nezávazná a bude se moci vyvíjet v závislosti na dynamice místních oblastí;
12. domnívá se, že makroregionální strategie potřebují lepší harmonizaci financování, účinnější využívání zdrojů a koordinaci nástrojů; domnívá se, že ačkoli tyto strategie nepotřebují další finanční prostředky, institucionální nástroje ani nové předpisy, je odůvodněné počáteční financování sledování těchto strategií ve formě prostředků vyčleněných na technickou podporu a na předběžné vyhodnocování a sběr údajů, a že makroregionální strategie by měly podporovat strukturální projekty a zohledňovat přitom víceletý finanční rámec na období 2014–2020;
13. vyzývá Komisi a Radu, aby makroregionální strategie EU zohlednily při rozhodování o rozpočtových prostředcích, jako např. pro fondy soudržnosti, strukturální fondy, výzkum a vývoj a především regionální spolupráci;
14. žádá, aby byly operační programy úzce zaměřeny na odpovídající priority makroregionálních strategií, s cílem zajistit co nejlepší koordinaci cílů a prostředků;

Perspektivy ve Středomoří

15. podporuje uplatňování makroregionální strategie pro oblast Středomoří s cílem nabídnout společnou perspektivu pro řešení společných a problematických výzev, se kterými se státy a regiony Středomoří potýkají, a strukturovat tento prostor, který je důležitý pro rozvoj a integraci Evropy, a žádá Radu a Komisi, aby v této věci jednaly rychle;
16. domnívá se, že středomořská makroregionální strategie, která zapojuje evropské, celostátní, regionální a místní orgány, regionální organizace, finanční instituce a nevládní organizace z evropské části Středomoří a Unii pro Středomoří a která je otevřena sousedním zemím nebo zemím v předvstupní fázi, může významně pozdvihnout politickou a funkční úroveň územní spolupráce v této oblasti; zdůrazňuje, že je důležité vycházet ze zkušenosti, stávajících zdrojů a úspěchů existujících regionálních organizací;
17. zdůrazňuje, že makroregion Středomoří by mohl zajistit, aby se jednotlivé programy EU týkající se Středomoří vzájemně doplňovaly a aby stávající systémy financování byly využívány co nejúčinněji; zároveň by mohl poskytnout přidanou hodnotu konkrétním projektům Unie zaměřeným na tuto oblast a zapojit příslušné třetí země a regiony do vypracovávání makroregionální strategie, přičemž by k tomuto účelu byl využíván nástroj sousedství a partnerství a postupovalo by se vždy v souladu se zásadami právního státu, lidskými právy, základními svobodami a principy demokracie a v případě nutnosti by se prosazovala zásada „více za více“;
18. zdůrazňuje význam Středomoří jako prostoru decentralizované spolupráce, jež přesahuje striktní zeměpisné hranice, pro posílení transregionálního rozhodování a sdílení osvědčených postupů zejména v oblasti demokracie, lidských práv, právního státu, ekologie, hospodářského rozvoje, ekologické turistiky i partnerství v oblasti kultury, výzkumu, vzdělávání, mládeže a sportu; zdůrazňuje zvláštní význam vzdělávání jako katalyzátoru přechodu k demokracii;
19. domnívá se, že středomořský makroregion se musí rozvíjet v souladu s mezinárodními normami v oblasti dodržování a prosazování hospodářských, sociálních a kulturních práv, zejména Všeobecnou deklarací lidských práv a Úmluvou UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů;
20. naléhavě vyzývá Radu, aby se řídila svými závěry ze dne 24. června 2011 a zohlednila vstřícnost, kterou projevila všechna zúčastněná území na místní, regionální a vnitrostátní úrovni vůči jadransko-jónské makroregionální strategii, historické svazky, tradice a podniknuté iniciativy tím, že tuto strategii v následujících měsících přijme, a tak uskuteční první krok směrem ke středomořské makroregionální strategii;
21. zdůrazňuje, že jadransko-jónská makroregionální strategie je důležitým činitelem v usmíření zemí západního Balkánu, čímž může podpořit úsilí těchto zemí o přistoupení k EU;
22. přeje si, aby v západním a ve východním Středomoří rovněž vznikly makroregionální strategie, které by zahrnovaly důležitou námořní stránku a zohledňovaly by zvláštnosti četných středomořských pobřežních a ostrovních oblastí a potřeby jejich rozvoje; je přesvědčen, že takové budoucí strategie by se měly více zaměřit na ochranu životního prostředí a biologické rozmanitosti a na udržitelný cestovní ruch;

23. vyzývá Komisi, aby řádně provedla článek 174 SFEU prostřednictvím strategického plánu zaměřeného na strukturální znevýhodnění ostrovních území a zajištění podmínek pro hospodářský růst a skutečnou sociální a územní soudržnost těchto území; zdůrazňuje, že je třeba se zvláště soustředit na zajištění plné dostupnosti a teritoriální kontinuity ostrovních území s pevninou, a to prostřednictvím odpovídajícího financování; naléhavě vyzývá Komisi, aby dále přijala opatření, jako je zvýšení prahu pro minimální pomoc ostrovům, se zvláštním důrazem na odvětví zemědělství, dopravy a rybářství, která by pomohla získat ostrovním územím stejnou konkurenceschopnost s pevninou, a tak snížila propast mezi různými úrovněmi rozvoje evropských regionů a zajistila jejich skutečnou integraci do jednotného trhu;
24. doufá, že se Komise postaví kladně k ostrovní dimenzi středomořské makroregionální strategie, zejména při posuzování státní podpory, která představuje legitimní kompenzaci znevýhodnění ostrovů a při přizpůsobování politiky soudržnosti a politiky výzkumu a inovací specifickým potřebám ostrovů s cílem zvýšit jejich integraci do kontinentální Evropy;
25. zdůrazňuje význam kultury a tvůrčích odvětví jakožto základního pilíře rozvoje a vytváření pracovních míst v ostrovních regionech;
26. naléhavě žádá Komisi, aby určila, které nástroje jsou zapotřebí ke zhodnocení a zahájení nových makroregionálních iniciativ v západním a ve východním Středomoří, jako jsou například pilotní projekty;
27. zdůrazňuje, že v hlavních oblastech působnosti středomořského makroregionu by se mělo při konkrétních projektech směřovat ke spolupráci na příslušné subregionální úrovni a že by do působnosti středomořského makroregionu měly spadat energetické sítě, oblast vědecké spolupráce a inovací, kulturní sítě, vzdělávání a odborná příprava, cestovní ruch, obchod, ochrana životního prostředí, udržitelná námořní doprava, námořní bezpečnost a ochrana mořského prostředí před znečištěním, nadměrným a nezákonným rybolovem zajištěná integrovanou sítí ohlašovacích a kontrolních systémů námořních činností a posílení řádné správy věcí veřejných a účinnosti veřejné administrativy v zájmu podpory vytváření pracovních míst;
28. domnívá se, že koordinace těchto tří makroregionálních strategií – západního Středomoří, jadransko-jónské a východního Středomoří – umožní vykonávat společnou politiku pro celou středomořskou oblast v součinnosti s prioritami stanovenými regionálními a mezinárodními organizacemi, a zejména Uníí pro Středomoří, a provádět osvědčené postupy, které mohou přispět k dosažení strategických cílů EU, tj. inteligentního a udržitelného hospodářského růstu;
29. považuje za důležité, a to zejména po událostech „Arabského jara“, aby nový makroregion mohl přispívat ve spolupráci se třetími zeměmi k vymezení nové strategie účinného řízení imigračních toků, s řádným přihlédnutím k vzájemným výhodám zvýšené mobility, přičemž v zájmu posílení stability makroregionu by tato nová strategie měla být založena na potírání chudoby a podporu zaměstnanosti a spravedlivého obchodu;
30. domnívá se, že s ohledem na to, že středomořská území EU mají společné námořní a pozemní hranice se severní Afrikou, by makroregionální strategie měla posílit jižní

rozměr evropské politiky sousedství, jež by měla získat konkrétní územní rozměr zajišťující lepší zvládnání migračních toků a kladně ovlivňující výkonnost ekonomik dotčených zemí;

31. domnívá se, že makroregionální strategie ve Středomoří bude muset zajistit koordinaci v současnosti poskytovaných finančních prostředků EU, zejména v oblasti financování politiky sousedství, politiky soudržnosti a politiky územní spolupráce, a s jejich pomocí provádět projekty, které se zabývají společnými problémy, jako je ochrana a rozvoj evropsko-středomořského kulturního dědictví; připomíná, že k řešení těchto problémů je důležitá koordinovaná a vyvážená politika sousedství pro jižní oblast a způsobilost kulturních projektů financovaných z Evropského fondu pro regionální rozvoj;
32. zdůrazňuje význam odvětví kultury a tvorby a domnívá se, že tento hospodářský sektor bude stále důležitější pro hospodářský růst a zaměstnanost v tomto regionu; žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost provádění kulturních a akademických výměnných programů a posílení stabilních vazeb v oblasti kultury a cestovního ruchu;
33. domnívá se, že kulturní cestovní ruch může mít na středomořský region zvláštní vliv, jednak z hospodářského hlediska a rovněž jako faktor vzájemného poznávání a mezikulturního porozumění;
34. zdůrazňuje, že středomořský makroregion by usnadnil mezikulturní dialog a obohatil by společné kulturní dědictví Evropské unie, mobilizoval občanskou společnost, čímž by nevládní organizace a středomořské občany vybídl k účasti na kulturních a vzdělávacích programech EU;
35. připomíná, že vzdělávání je zásadní pro demokracii a pro sociální a hospodářský rozvoj a také že odborné vzdělávání má svůj význam v boji proti nezaměstnanosti mladých lidí;
36. zdůrazňuje, že je důležité v rámci středomořského makroregionu a s ohledem na motivaci mladých lidí zejména v jižních zemích posílit spolupráci v oblasti mládeže, a to propagováním evropských programů a rozvíjením součinnosti s aktivitami středomořského úřadu pro mládež;
37. zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se především na mladé lidi, jelikož právě oni budou základem nové generace a budou mít největší vliv na budoucí směřování svých zemí;
38. doporučuje v zájmu podpory výměnných programů a povzbuzení dynamického rozvoje výzkumu, inovací a celoživotního učení vytvoření sítí s vysokoškolskými a výzkumnými institucemi v budoucím středomořském makroregionu, rozvíjení vzdělávací infrastruktury v tomto regionu a aby byly odstraněny překážky pohybu studentů, osob věnujících se odborné přípravě, mladých dobrovolníků, vyučujících, školitelů, výzkumných a administrativních pracovníků; zdůrazňuje význam zvyšování kvality výuky a výzkumu v těchto sítích prostřednictvím odpovídajícího financování a podpory programů Tempus a Erasmus Mundus, zejména s ohledem na nízký počet příjemců programu Erasmus Mundus ve středomořské oblasti;
39. domnívá se, že pohyb umělců a uměleckých děl v evropsko-středomořském prostoru naráží na řadu překážek, které se v jednotlivých zemích a regionech liší a jež souvisí

nejen s problémy se získáváním víz, ale rovněž s tím, že umělci, především v jižní části regionu, nemají dostatečné postavení a podmínky pro uměleckou tvorbu; domnívá se, že středomořský makroregion by umožnil prosadit vzájemné uznávání postavení umělců a zvážit zajištění příležitostí k mobilitě a optimálního využití vzdělávacích programů, sítí a volného pohybu kulturních subjektů, umělců a děl;

40. vyzývá, aby byl v dalším programovém období proveden „evropsko-středomořský program Erasmus“, jehož cílem bude podpořit mezistátní mobilitu studentů z obou stran Středozevního moře, a „evropsko-středomořský program Leonardo da Vinci“ pro mladé lidi, kteří v rámci makroregionální strategie chtějí získat odborné vzdělání v zahraničí;
41. zdůrazňuje, že je nutné přijmout opatření, která zabrání rostoucímu „odlivu mozků“ z této oblasti;
42. vyzývá k zužitkování historické, kulturní a jazykové rozmanitosti středomořského prostoru jako faktoru inovace a rozvoje odvětví kultury a tvorby i odvětví cestovního ruchu; žádá, aby byla povzbuzována a podporována spolupráce mezi muzei a kulturními zařízeními;
43. připomíná, že země kolem Středozevního moře jeví zvláštní zájem o evropskou kinematografii a audiovizuální tvorbu, což v této oblasti i nadále významně ovlivňuje dialog mezi kulturami, který je součástí nynějšího období demokratického rozvoje v těchto společnostech;
44. navrhuje rozšířit spolupráci a obchod se třetími zeměmi s cílem zlepšit postavení evropské produkce na celosvětovém trhu a především ve středomořské oblasti, a tak napomoci kulturní výměně a zahájení nových iniciativ, které podpoří evropsko-středomořský dialog a demokratický pokrok v celém regionu, zejména s ohledem na závazky přijaté v průběhu Evropsko-středomořské konference o kinematografii.
45. vyzývá zúčastněné členské státy, aby podpořily ducha spolupráce, který panoval během předkládání tohoto návrhu zprávy, a vyzývá budoucí kyperské předsednictví EU k podpoře tohoto projektu, aby mohly Komise a Rada přijmout akční plán pro středomořskou makroregionální strategii co nejdříve; zdůrazňuje rovněž důležitost mezivládní a meziregionální spolupráce na rozvoji makroregionální strategie;
46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto rozhodnutí Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

1. Vznik makroregionů

Makroregion Baltského moře vznikl v roce 2009 a spadá do něj souvislá řada území, jejichž cílem je spolupracovat, a tak lépe řešit vzniklé hospodářské a ekologické problémy. Tato spolupráce má podobu „makroregionální strategie“, jejímž cílem je koordinovat stávající odvětvovou spolupráci a která je založena na čtyřech pilířích – životní prostředí, prosperita, dostupnost a bezpečnost – a vychází z akčního plánu určujícího 15 prioritních os a 80 stěžejních projektů.

Tato zkušenost inspirovala další projekty. Jedním z nich je makroregion Podunají, v němž již došlo k prvním pokrokům. A předpokládají se další. Příslušné instituce, členské státy, regiony a místní orgány se společně domlouvají na stanovení obdobných rámců pro různé makroregiony Evropy, které mají určité společné rysy: stejnou mořskou oblast, stejný horský masiv, stejné povodí atd.

Makroregionální strategie otevírají nové možnosti projektů územní spolupráce, které přijímají podporu z politiky soudržnosti. Mohou doplnit rozsáhlé strategie Společenství, jako je transevropská dopravní síť nebo integrovaná námořní politika. Mohou přispět k lepšímu sladění regionálních programů a cílů strategie 2020 Evropského parlamentu.

2. Současná situace a první zkušenosti

Koncepce makroregionu podnítila zúčastněné strany a očividně vzbudila nadšení, které potvrzuje existenci reálného očekávání, že se tato nová oblast veřejné politiky v Evropě bude dále rozšiřovat a podporovat rozvoj na územním základě. Tuto skutečnost lze zdůvodnit objektivně - jako interakci mezi regiony ve stejné oblasti, ale rovněž pomocí historických a kulturních vazeb, které se v těchto spádových oblastech utvářely v průběhu staletí v rámci společných dějin. Tyto pradávne vztahy je nutné posílit a v některých případech dokonce obnovit, neboť tvoří společný základ spolupráce. Uplatňování koncepce makroregionu tudíž svědčí o dalším šíření evropské myšlenky.

Komise se podílí na uplatňování strategie pro region Baltského moře. Rada ve svých závěrech ze dne 13. dubna 2011 o makroregionu Podunají opět vyzvala Komisi, aby „převzala vedoucí úlohu v oblasti strategické koordinace“. Konkrétně se jedná o to, že správa takového systému je náročná a k jeho udržení je třeba značné technické podpory. GŘ REGIO již v současné době není schopné na sebe vzít další povinnosti.

Jakmile pomine počáteční nadšení, existuje reálné riziko, že se z této „velké myšlenky“ stane rozpočtově náročná a neúčinná záležitost. Dále bylo zdůrazněno „pravidlo tří ne“: ne novým finančním prostředkům, ne novému institucionálnímu nástroji, ne novému nařízení. Tyto zásady byly upraveny Radou, která letos 13. dubna vyslovila „pravidlo tří ano“: ano doplňkovosti finančních prostředků, ano koordinaci institucionálních nástrojů, ano tvorbě nových projektů. Skutečným cílem této polemiky je nalézt rovnováhu, a to dříve, než budou přijata nařízení pro politiku územní soudržnosti na následující období let 2014 – 2020.

3. Největší přínosy makroregionální strategie

Z příkladu regionu Baltského moře lze vyvodit, že z uplatňování makroregionálních strategií vyplývá několik možností. Především se jedná o zajištění náležitého referenčního rámce pro politiky soudržnosti a o podporu mezioborové spolupráce v téže spádové oblasti. Tento rámec může napomoci tomu, že se investice budou ve větší míře doplňovat, může ovlivnit priority jednotlivých rozvojových plánů v regionech patřících k témuž evropskému makroregionu a dát vznik společnému pohledu na věc, fungující součinnosti a integrovanému přístupu.

Další výhodou této strategie je skutečnost, že kromě pouhého poskytování prostředků na politiku soudržnosti umožňuje širší využití různých intervenčních nástrojů Evropské unie a jejich lepší spolupráci. To platí především pro Evropskou investiční banku (EIB). Prostřednictvím víceúrovňové správy rovněž umožňuje spojit prostředky z jednotlivých regionů a členských států. Je to strategie, v níž je každá zúčastněná strana vítězem.

Makroregionální strategie rovněž politikám sousedství Evropské unie poskytuje příznivý rámec pro obnovení dialogu a pro budování produktivních a pevných vztahů.

4. Obtíže, které bude třeba překonat

Každá makroregionální strategie má dvojitý rozměr: územní, vymezený příslušným územím, na němž se uplatňuje, a funkční, stanovený pomocí priorit. Ve chvíli zahájení tohoto přístupu je nutné mít zaručenou účast dotčených společenství. Před reálným vytvořením makroregionu je tedy nutné nejdříve uskutečnit předběžnou fázi o délce jednoho až dvou let.

Fungování makroregionů se nesmí nechat zlákat do pasti mezivládní správy, přestože je ze své podstaty nadnárodní a předpokládá zapojení dotčených členských států. Pouze víceúrovňová správa, která probíhá především na regionální úrovni, může zajistit evropské zaměření uplatňovaných postupů a doplňkovost s politikou Evropské unie pro regionální rozvoj.

V budoucnu nesmíme dopustit „samovolné utváření“ makroregionů. Jeho důsledkem by byla nahodilost, která stojí v cestě zavádění jednotných přístupů. Nicméně je nutné zachovat vzestupný charakter utváření makroregionů (zdola nahoru), který vychází ze skutečné motivace místních zúčastněných stran.

Pro povolení řady projektů zahrnutých do makroregionálních strategií je nutné zapojit sousední regiony. Toto zapojení musí vycházet z územních politik, nikoli z rozměru zahraniční politiky.

5. Plánovaná opatření

Rozvoj makroregionálních strategií by měl být zasazen do uceleného kontextu úvah, v jejichž rámci bude možné poukázat na místní problémy a vyhnout se realizaci projektů, které vychází z okamžitých nebo zjednodušených politických nápadů. Je třeba vytvořit „předběžnou mapu evropských makroregionů“, ačkoli nebude závazná a bude se dále vyvíjet podle místní dynamiky.

V každém makroregionu musí proběhnout „předběžná fáze“, během níž si zapojení partneři vymění názory, navrhnou se první strategické osy a budou položeny základy budoucí správy: stanovení hlavního správního celku, nebo vytvoření ESÚS, nebo kolegiální správy s jasně stanovenými povinnostmi rozdělenými mezi různé státy nebo různé regiony, nebo jakýkoli jiný způsob. Podle rozhodnutí Rady je Komise v tomto ohledu nejpřirozenější instancí, která by se měla vedení této předběžné fáze ujmout. K tomu musí uvolnit dostatečné finanční prostředky a lidské zdroje.

Finanční prostředky na podporu činností v rámci makroregionální spolupráce budou uvolněny z části týkající se územní spolupráce politiky soudržnosti. Odpovídá to záměru výrazně v této oblasti navýšit rozpočet, o což Evropský parlament žádal pro programovací období 2014-2020, tedy přání, které podpořila i Komise, zejména v páté zprávě o politice soudržnosti, která podporuje „posílení mezinárodního rozměru“.

Tato podpora by mohla probíhat prostřednictvím úvěrů na technickou pomoc, a to pod záštitou Komise v předběžné fázi a ve fázi realizace pod kontrolou správního orgánu, který naváže na předchozí období.

U prioritních projektů lze doplňkovosti finančních prostředků dosáhnout tím, že u výzev k předkládání návrhů projektů v rámci operačních programů politiky soudržnosti budou propojena kritéria pro výběr s prioritami makroregionální strategie, jak tomu bylo u strategie pro Baltské moře.

6. Význam makroregionální strategie ve Středomoří

Země v oblasti Středozemního moře sdílí stejné životní prostředí a jejich pobřeží jsou spojena společnou historickou a kulturní realitou. Rozsáhlé možnosti na jihu Evropy nebude možné řádně využít bez koordinace a uceleného pohledu, jichž lze dosáhnout pouze prostřednictvím definované makroregionální strategie.

Středomořská oblast má velkou rozlohu, což vyvolává otázky ohledně toho, jakou makroregionální soustavu zvolit. Ve středním Středomoří se zúčastněné strany soustředí na projekt jadransko-jónského makroregionu. Vzájemná jednání, která se vedou v rámci přípravy této zprávy, vedou k možnosti zachovat tři rozdílné makroregiony: jeden v západním Středomoří, další ve středním Středomoří, zvaný rovněž jadransko-jónský, a třetí ve východním Středomoří se strukturovaným mechanismem vzájemné koordinace. Regiony ve Středomoří mají stejné klima – „středomořské podnebí“ – a tudíž i podobné ekotypy. Zemědělské produkty jsou stejného rázu od severu k jihu a od východu k západu a tvoří jeden sortiment rozmanitých produktů. Stejně tak se všude objevují stejné problémy v oblasti životního prostředí (např. požáry). Středomořské země jsou nejvyhledávanější turistickou destinací na světě, a tudíž je v jejich zájmu spolupracovat na tom, aby se vyhlídky tohoto hospodářského odvětví, které má pro většinu z nich klíčový význam, zachovaly a zlepšily.

Z různých možností je třeba zmínit nutnost zavést v celé oblasti dopravní strategii, jejímž ústředním prvkem bude námořní doprava, především pro přepravu zboží. Je třeba otevřít řadu různých cest po moři. Ve Středomoří jsou rovněž optimální podmínky pro rozvoj energie z

obnovitelných zdrojů, především solární energie. U těchto cílů může makroregionální strategie přinést odpovídající řešení a umožnit zapojení partnerů, jako je například Evropská investiční banka.

Tato oblast se vyznačuje značnou biologickou rozmanitostí, která je rovněž velmi ohrožena. Nadměrný rybolov představuje hrozbu pro rybolovné zdroje. Středozemní moře je uzavřené prostředí, v němž panuje rušná námořní doprava a jehož břehy obývá rychle rostoucí počet obyvatel, přičemž tento demografický růst patří k nejintenzivnějším a je značně podporován cestovním ruchem. Ústředním zájmem této oblasti je tedy pobřežní a mořské prostředí. Je třeba prosazovat koordinovaná řešení výmětů a v tomto ohledu rozšířit spolupráci mezi místními orgány „severu a jihu“ za pomoci politiky sousedství.

Od roku 2020 dále bude oblast Středomoří představovat hlavní „blízký obzor“ Evropy, neboť ji obývá přibližně 500 milionů lidí a pouze téměř třetina z nich patří do Evropské unie. Dynamický rozvoj oblasti Středozemního moře se může stát hnací silou celého evropského hospodářství.

V rámci EU je středomořský prostor nedostatečně strukturován. Velmi málo zde dochází ke spolupráci a k propojování. Potíže, s nimiž se potýkají politické orgány oblasti Středozemního moře, by bylo mnohem jednodušší vyřešit v rámci společných úvah a plánů.

Obyvatelé, kteří nejsou členy EU a žijí v oblasti Středozemního moře, mají mnohem nižší životní úroveň, a to ve všech oblastech: ekonomické, sociální, ekologické a politické. Další rozvoj těchto společností je pro ně samotné nezbytností a pro Evropu to představuje příležitost. Evropě by napomohl k větší bezpečnosti, „udržitelnější“ kontrole migračních toků a k přímému zapojení do rozvoje a růstu, což bude mít pozitivní dopad na výkonnost jejího hospodářství. Rovněž události, k nimž došlo loni na jaře na jižním pobřeží Středozemního moře, jsou silným podnětem k rozvoji nových aktivních politik sousedství. Svým propojením, alespoň částečným, pomocí makroregionální strategie, mohou získat skutečný územní rozměr, který je zárukou vyšší účinnosti.

Státy a evropské regiony v oblasti Středozemního moře musí zaujmout přístup, který bude více zaměřený na spolupráci a otevřený vůči všem partnerům v této oblasti, jež má zásadní význam pro budoucnost Evropy. Nejlepším způsobem, jak toho dosáhnout, je makroregionální strategie.

19. 3. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro regionální rozvoj

k vývoji makroregionálních strategií EU: stávající praxe a výhled do budoucna, zejména ve Středomoří
(2011/2179(INI))

Navrhovatel: Nikolaos Salavrakos

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro regionální rozvoj jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá koncepci makroregionálních strategií, která na základě zkušeností získaných ve stávajících makroregionech může členské státy, kandidátské země a země, které nejsou členy EU, regiony a místní orgány povzbudit k tomu, aby podporovaly udržitelný růst, vytváření pracovních míst, bezpečnost a ochranu životního prostředí tím, že vypracují projekty územní spolupráce v oblastech, jež mají společné zeměpisné, historické a kulturní rysy, s cílem vypořádat se se společnými problémy procesem směřujícím zdola nahoru, a vyhnout se tak nahodilosti a nesoustavnosti při jejich řešení; dále vyzývá k tomu, aby mezi jednotlivými makroregionálními strategiemi bylo dosaženo větší součinnosti;
2. žádá o dlouhodobější řešení financování makroregionálních strategií v rámci rozpočtu EU, aby bylo možné zajistit finanční prostředky na opatření, na něž se nevztahuje politika soudržnosti, např. na spolupráci se třetími zeměmi; poukazuje na zkušenosti se strategií pro region Baltského moře, z nichž vyplývá, že pro plánování a přípravu projektů na podporu strategie je nutný „počáteční kapitál“;
3. vyzývá Komisi a Radu, aby makroregionální strategie EU zohlednily při rozhodování o rozpočtových prostředcích, jako např. pro fondy soudržnosti, strukturální fondy, výzkum a vývoj a především regionální spolupráci; dále vyzývá Komisi a Radu, aby posoudily, zda je k úspěšnému provedení makroregionálních strategií nutné přímé financování;
4. zdůrazňuje, že s ohledem na řadu podobných ekonomických, sociálních a ekologických

problémů, s nimiž se potýkají všechny regiony Středomoří jako s hlavním prvkem svého dědictví, je vytvoření makroregionu v zájmu celé této oblasti, ať už jde o oblast jako celek nebo o sourodé podregiony, jak tomu je v případě nových jadransko-jónských iniciativ, jelikož tak bude možné řešit problémy v těchto klíčových oblastech, kde by mělo dojít k posílení součinnosti, partnerství a regionální spolupráce v zájmu zajištění udržitelného růstu Středomoří;

5. zdůrazňuje, že jadransko-jónská makroregionální strategie je důležitým činitelem v usmíření zemí západního Balkánu, čímž může podpořit úsilí těchto zemí o přistoupení k EU;
6. domnívá se, že, má-li být provedena makroregionální strategie pro Středomoří, je nutné vycházet ze zkušeností a práce stávajících regionálních institucí a hledat možnosti součinnosti mezi nimi – kromě Unie pro Středomoří se jedná především o Evropskou investiční banku a Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);
7. zdůrazňuje, že makroregion Středomoří by mohl zajistit, aby se jednotlivé programy EU týkající se Středomoří vzájemně doplňovaly a aby stávající systémy financování byly využívány co nejúčinněji; zároveň by mohl poskytnout přidanou hodnotu konkrétním projektům Unie zaměřeným na tuto oblast a zapojit příslušné třetí země a regiony do vypracovávání makroregionální strategie, přičemž by k tomuto účelu byl využíván nástroj sousedství a partnerství a postupovalo by se vždy v souladu se zásadami právního státu, lidskými právy, základními svobodami a principy demokracie a v případě nutnosti by se prosazovala zásada „více za více“;
8. zdůrazňuje, že v hlavních oblastech působnosti středomořského makroregionu by se mělo při konkrétních projektech směřovat ke spolupráci na příslušné subregionální úrovni a že by do působnosti středomořského makroregionu měly spadat energetické sítě, oblast vědecké spolupráce a inovací, kulturní sítě, vzdělávání a odborná příprava, cestovní ruch, obchod, ochrana životního prostředí, udržitelná námořní doprava, námořní bezpečnost a ochrana mořského prostředí před znečištěním, nadměrným a nezákonným rybolovem zajištěná integrovanou sítí ohlašovacích a kontrolních systémů námořních činností a posílení řádné správy věcí veřejných a účinnosti veřejné administrativy v zájmu podpory vytváření pracovních míst;
9. považuje za důležité, a to zejména po událostech „arabského jara“, aby nový makroregion přispěl ve spolupráci se třetími zeměmi k vymezení nové strategie účinného řízení imigračních toků v zájmu zajištění vzájemně výhodné zvýšené mobility, přičemž v zájmu posílení stability makroregionu by tato nová strategie měla vycházet ze strategie uplatňované spolu se třetími zeměmi, pokud jde o potírání chudoby a podporu zaměstnanosti a spravedlivý obchod;
10. žádá, aby mezi hlavní priority této strategie byl zařazen rozvoj obchodu mezi jižními zeměmi, vytváření regionálních trhů a snížení obchodních cel a překážek mezi zeměmi regionu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.3.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 58 -: 1 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lössing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Philippe Boulland

2. 3. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ

pro Výbor pro regionální rozvoj

o vývoji makroregionálních strategií EU: současné praktiky a budoucí perspektivy, zejména ve Středomoří
(2011/2179(INI))

Navrhovatelka: Malika Benarab-Attou

NÁVRHY

Výbor pro kulturu a vzdělávání vyzývá Výbor pro regionální rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. uznává, že makroregiony jako oblasti života vyznačující se určitou historií a kolektivní pamětí, geografii, klimatem a společnou kulturou představují příhodný referenční rámec pro stanovení priorit evropských programů a financování, a v souvislosti s tím uznává, že jižní pobřeží Středomoří prochází nebývalým rozvojem, jež Evropská unie musí podpořit prostřednictvím nových iniciativ;
2. domnívá se, že makroregionální strategie ve Středomoří bude muset zajistit koordinaci stávajících evropských finančních prostředků, zejména těch, které pocházejí z politiky sousedství, politiky soudržnosti a politiky územní spolupráce, a s jejich pomocí provádět projekty, které se zabývají společnými problémy, jako je ochrana a rozvoj evropsko-středomořského kulturního dědictví; připomíná, že k řešení těchto problémů je důležitá koordinovaná a vyvážená politika sousedství pro jižní oblast a způsobilost kulturních projektů financovaných z Evropského fondu pro regionální rozvoj;
3. zdůrazňuje, že makroregiony představují příhodný rámec pro zapojení územních politických aktérů i nevládních aktérů, protože rozvíjejí účinné koordinační systémy, které upřednostňují přístupy zdola nahoru s cílem zajistit skutečnou účast občanské společnosti na přijímání politických rozhodnutí, propojit stávající iniciativy a tím umožnit optimalizaci zdrojů a sdružení zúčastněných stran;
4. podporuje plán na vytvoření jadransko-jónského makroregionu jako oblasti, v níž se členské státy spojí s mimoevropskými zeměmi ve stejné hospodářské, historické a kulturní realitě;

5. konstatuje, že ve smyslu lidské civilizace a historie sahá středomořský makroregion mnohem dále než by předznamenávala jeho zeměpisné hranice a může zahrnovat země na pobřeží Atlantského oceánu, jako jsou Portugalsko a Maroko, nebo země z dalších oblastí, např. kolem Černého moře;
6. zdůrazňuje význam Středomoří jako prostoru decentralizované spolupráce, jež přesahuje striktní zeměpisné hranice, pro posílení transregionálního rozhodování a sdílení osvědčených postupů zejména v oblasti demokracie, lidských práv, právního státu, ekologie, hospodářského rozvoje, ekologické turistiky i partnerství v oblasti kultury, výzkumu, vzdělávání, mládeže a sportu; zdůrazňuje zvláštní význam vzdělávání jako katalyzátoru přechodu k demokracii;
7. domnívá se, že středomořský makroregion se musí rozvíjet v souladu s mezinárodními dokumenty v oblasti dodržování a prosazování hospodářských, sociálních a kulturních práv, zejména Všeobecnou deklarací lidských práv a Úmluvou UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů;
8. zdůrazňuje význam odvětví kultury a tvorby a domnívá se, že tento hospodářský sektor bude stále důležitější pro hospodářský růst a zaměstnanost v tomto regionu; žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost provádění kulturních a akademických výměnných programů a posílení stabilních vazeb v oblasti kultury a cestovního ruchu;
9. domnívá se, že kulturní cestovní ruch může mít na středomořský region zvláštní vliv, jednak z hospodářského hlediska a rovněž jako faktor vzájemného poznávání a mezikulturního porozumění;
10. zdůrazňuje, že středomořský makroregion by usnadnil mezikulturní dialog a obohatil by společné kulturní dědictví Evropské unie, mobilizoval občanskou společnost, čímž by nevládní organizace a středomořské občany vybídl k účasti na kulturních a vzdělávacích programech EU;
11. připomíná, že vzdělávání je zásadní pro demokracii a pro sociální a hospodářský rozvoj a také že odborné vzdělávání má svůj význam v boji proti nezaměstnanosti mladých lidí;
12. zdůrazňuje, že je důležité v rámci středomořského makroregionu a s ohledem na motivaci mladých lidí zejména v jižních zemích posílit spolupráci v oblasti mládeže, a to propagováním evropských programů a rozvíjením součinnosti s aktivitami středomořského úřadu pro mládež;
13. zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se především na mladé lidi, jelikož právě oni budou základem nové generace a budou mít největší vliv na budoucí směřování svých zemí;
14. zdůrazňuje, že spolupráce v audiovizuální oblasti může hrát důležitou úlohu při předávání demokratických hodnot ve všech zemích tohoto makroregionu;
15. doporučuje v zájmu podpory výměnných programů a povzbuzení dynamického rozvoje výzkumu, inovací a celoživotního učení vytvoření sítí s vysokoškolskými a výzkumnými institucemi v budoucím středomořském makroregionu, rozvíjení vzdělávací infrastruktury v tomto regionu a aby byly odstraněny překážky pohybu studentů, osob věnujících se

odborné přípravě, mladých dobrovolníků, vyučujících, školitelů, výzkumných a administrativních pracovníků; zdůrazňuje význam zvyšování kvality výuky a výzkumu v těchto sítích prostřednictvím odpovídajícího financování a podpory programů Tempus a Erasmus Mundus, zejména s ohledem na nízký počet příjemců programu Erasmus Mundus ve středomořské oblasti;

16. konstatuje, že pohyb umělců a uměleckých děl v evropsko-středomořském prostoru naráží na řadu překážek, které se v jednotlivých zemích a regionech liší a jež souvisí nejen s problémy se získáváním víz, ale rovněž s tím, že umělci, především v jižní části regionu, nemají dostatečné postavení a podmínky pro uměleckou tvorbu; domnívá se, že středomořský makroregion by umožnil prosadit vzájemné uznávání postavení umělců a zvážit zajištění příležitostí k mobilitě a optimálního využití vzdělávacích programů, sítí a volného pohybu kulturních subjektů, umělců a děl;
17. vyzývá, aby byl v dalším programovém období proveden „evropsko-středomořský program Erasmus“, jehož cílem bude podpořit mezistátní mobilitu studentů z obou stran Středozemního moře, a „evropsko-středomořský program Leonardo da Vinci“ pro mladé lidi, kteří v rámci makroregionální strategie chtějí získat odborné vzdělání v zahraničí;
18. zdůrazňuje, že je nutné přijmout opatření, která zabrání rostoucímu trendu „odlivu mozků“ z této oblasti;
19. vyzývá k zužitkování historické, kulturní a jazykové rozmanitosti středomořského prostoru jako faktoru inovace a rozvoje odvětví kultury a tvorby i odvětví cestovního ruchu; žádá, aby byla povzbuzována a podporována spolupráce mezi muzei a kulturními zařízeními;
20. připomíná, že země kolem Středozemního moře jeví zvláštní zájem o evropskou kinematografii a audiovizuální tvorbu, což v této oblasti i nadále významně ovlivňuje dialog mezi kulturami, který je součástí nynějšího období demokratického rozvoje v těchto společnostech;
21. navrhuje rozšířit spolupráci a obchod se třetími zeměmi s cílem zlepšit postavení evropské produkce na celosvětovém trhu a především ve středomořské oblasti, a tak napomoci kulturní výměně a zahájení nových iniciativ, které podpoří evropsko-středomořský dialog a demokratický pokrok v celém regionu, zejména s ohledem na závazky přijaté v průběhu Evropsko-středomořské konference o kinematografii.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	29.2.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 23 - : 2 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Heinz K. Becker, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Olga Sehnalová, Rui Tavares
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Miguel Angel Martínez Martínez

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.6.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 40 - : 2 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Ewald Stadler, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Antonello Antinoro, Pat the Cope Gallagher, Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Ivari Padar, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Czesław Adam Siekierski, Patrice Tirolien